

tam šo njetko bože domu posbjehowachu a weſełe a džakomne kjerluschje k nebešam žol-
mjačhu. Wulke wjezg bjesche ton knes psches
herrnhutskich bratrow nad Selencjanami činił,
wulki bje tež dla tež jich džak, s fotymž woni
w ljeći 1833 stoljetny ſwedjení swojego miſ-
onstwa w Selenskej ſwecjačhu. 63 miſionarow
bjechu herrnhutzy bratsja wot ljeta 1733—1833
do Selenskeje wupoſkali a wele wot nich bje
hižom k wotpoczinkej swojego knesa ſajſchło.
Wot 7552 wobydlerjow, kiž buchu w ljeći
1834 w zyłej Selenskej naliczeni, ſluſchesche
jich na 2000 k miſioniskim ſydlęſchežam herrn-
hutskich bratrow. Schtož bje Hans Egeda njehdy
jako pucjpscherubowar w Selenskej ſapocžał, to
bjechu woni s pomozu bożej fraſnje dale wuwedli
a ſkoro dokoneli. Haj dokonjane ſkoro budže
miſionſtwo w Selenskej. W nowym Herrnhucji
a w Lichtenfelsu ſo hižom ſa wjazv, hacž 30 ljet ža-
ni pohanjo wjazv ſichežili nejſu, dokež tam žani
wjazv nejſu. Tutej dwie kolonijt herrnhutskich bra-
trow ſtej po tajkim zylije ſchészijanskej woſadži. Tu
ſo jenož hishcje džieci ſchészijanskich Selencja-
now ſchészija, kiž potom w pižmi a w katechis-
muſu horjeroszeja pod wocžemi a wobfedžbowan-
jom miſionarow. Pohanjo namakaju ſo w Se-
lenskei jenož hishcje daloko k pólnozu delje a na
ranishej stroni Selenskeje, kiž je, kaž ſmy to hi-
žom ſpömnili, tak wot ſnjeha a lodu wobdata,
ſo ſo Ewropiſu na nju pschedobyc̄ nemóžeja.
Wot tudy pschindjeja hishcje pohanzy Selenc-
jenjo s čaſamt do połonisheju kolonijow herrn-